

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Гж 26/05
17.02.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Весне Поповић и Мирјане Грубић, чланова већа, у парници тужиле АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог главног и одговорног уредника "ББ", ВВ, чији је пуномоћник ГГ, адвокат, ради објављивања одговора на информацију, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду П.бр. 97/2004 од 15.12.2004. године, у седници одржаној 17.2.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и потврђује пресуда Окружног суда у Београду П.бр. 97/2004 од 15.12.2004. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Београду П. 97/2004 од 15.12.2004. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и наложено туженом, главном и одговорном уреднику часописа "ББ", да у првом наредном броју часописа "ББ", а по правноснажности ове пресуде објави одговор тужиле на информацију објављену у овом часопису у броју __. за __ месец 2004. године, на насловној страни и на страницама од __. до __. у виду фотографије и текста, и то: на насловној страни одговор следеће садржине: "___", као и одговор на једној од страна __. до __. часописа, следеће садржине: "___" за __ месец 2004. године, као и на унутрашњим странама часописа испред чланка под насловом "___" и иза чланка који је одштампан на страни __. и __. закључно са страном __., те оваквим објављивањем фотографије за које се тврди да су фотографије АА, истој су повређени част и углед, а очигледно само у циљу повећања тиража часописа на апсолутно непримерен начин, а поред објављивања фотографија објавили сте и информације које су неистините, јер АА није била на местима нити у вези са лицима која су у чланку означена". Ставом другим тужени је обавезан да овај одговор објави у првом наредном броју часописа који буде штампан по правноснажности пресуде, у истом делу гласила, у истом издању ____, у истој рубрици, са истом опремом и на истим странама, како је објављена и информација о тужилји. Ставом трећим, тужени је обавезан да тужилји накнади трошкове овог спора у износу од 42.500,00 динара.

Против наведене пресуде тужени је благовремено изјавио жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и одлуке о трошковима поступка.

Испитујући побијану пресуду, у смислу чл. 70. Закона о јавном информисању и чл. 365. Закона о парничном поступку, Врховни суд Србије је нашао да жалба није основана.

У поступку нису учињене битне повреде из члана 354. став 2. ЗПП-а, на које другостепени суд пази по службеној дужности.

Неосновани су наводи жалбе који истичу да се побијана пресуда заснива на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању.

Према утврђеном чињеничном стању, на насловној страни часописа "ББ" за __ месец 2004. године, за __, број __, објављена је фотографија обнажене жене, а поред ње текст: "___" изнад кога је писало "___" а испод " ... боља од __ ...", а на страницама од __. до __. објављен је текст са неколико фотографија наме женске особе. Тужилја је преко пуномоћника 25.3.2004. године затражила објављивање одговора са текстом као у изреци пресуде, у првом следећем броју листа. Тужени није на захтев тужиле објавио одговор на информацију у првом следећем броју, а ни у неком од каснијих бројева.

Како је у поступку утврђено да се информација објављена у виду текста и слике односи на тужилју, да је подесна да повреди њено право и интерес, а с обзиром да не стоји неки од разлога из члана 58. Закона о јавном информисању ("Службени гласник РС", бр. 43/2003) због којих главни уредник није дужан да објави одговор, правилно је првостепени суд применио материјално право када је усвојио тужбени захтев тужиле и обавезао туженог да објави одговор у смислу чл. 47. ст. 1. и 2. Закона о јавном информисању, на начин како је то прописано одредбама чл. 56. и 57. поменутог Закона.

Неосновано се жалбом истиче да је у поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 354. ст. 2. тачка 8. ЗПП и релативно битна повреда из чл. 354. ст. 1. у вези чл. 142. ЗПП. Наиме, уз позив за прво рочиште туженом, ранијем главном и одговорном уреднику ДД достављена је тужба, а

новом главном и одговорном уреднику ВВ уз позив за рочиште достављен је поднесак којим је извршено субјективно преиначење тужбе. Како је и после промене главног и одговорног уредника часописа "ББ" пуномоћник туженог, коме је садржина тужбе била позната, остао исти, у конкретном случају туженом није ускраћена могућност да се изјасни о захтевима и наводима противне стране.

Првостепени суд није учинио на релативно битну повреду одредаба парничног поступка из члана 354. ст. 1. у вези чл. 2. ст. 1. ЗПП, јер је одлучивао у границама постављеног тужбеног захтева. Полазећи од одредбе члана 56. Закона о јавном информисању која прописује да се одговор, односно исправка, објављује у истом делу гласила, у истом издању, истој рубрици, на истој страници, са истом опремом, односно у истом делу емисије, као што је била објављена информација на коју се одговара и то под истим насловом, а уз ознаку "одговор" односно "исправка", неосновано је истицање у жалби да је суд обавезивањем туженог да на насловној страни часописа "ББ" објави одговор, прекорачио тужбени захтев и обавезао туженог на чинидбу коју тужилац није тражио. Ово, с обзиром на чињеницу да је спорна фотографија објављена на насловној страни часописа "ББ" и да је тужбеним захтевом тужила управо тражила да се одговор објави, између осталог, на истим странама на којима су објављене спорне фотографије и чланак.

Чланом 58. став 1. тачка 8. Закона о јавном информисању предвиђено је одбијање објављивања одговора ако се односи на мишљење, а не на тврдњу о чињеницама, као и ако одговор не садржи тврдњу о чињеницама, већ мишљење. Тумачећи ову одредбу у вези са чланом 56., којим је предвиђено начело једнакости информације и одговора, правилно је становиште заузео првостепени суд у побијаној пресуди. да је у делу одговора "повређен част и углед, а очигледно само у циљу повећања тиража часописа, на апсолутно непримерен начин", изнета управо тврдња тужиле да су јој повређени част и углед, као и њена тврдња да је то учињено у циљу повећања тиража часописа, те да је то учињено на непримерен начин. За овакав став дати су разлози које прихвата и Врховни суд Србије, па су неосновани жалбени наводи којима се истиче супротно.

Како се ни осталим наводима жалбе не доводи у сумњу правилност побијане одлуке, Врховни суд је на основу члана 70. Закона о јавном информисању и члана 365. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

Правилна је и одлука о трошковима, јер је донета на основу члана 154. и члана 155. Закона о парничном поступку.

Председник већа

судија,

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

зж